

Не за високими горами, не за густими лісами, не в далеких краях, а за двадцять кілометрів від Херсона та за тридцять кілометрів від Миколаєва є особливе українське село Киселівка. Саме тут 22 березня 1976 року народилася я. Хоча мої люблячі батьки років сім упевнено говорили, що знайшли мене в капусті, якої в нашому селі росло чимало. Моє ім'я – Воротило Світлана Олександрівна.

Історія мого дитинства тісно пов'язана з дитячим садком, бо тут працювала моя бабуся Валентина Григорівна. Сюди у два роки привели й мене, точніше, привезли у візочку. Серед усього цікавого мені найбільше подобалося навчати ляльок та виступати на святах.

У 1983 році я пішла до першого класу Киселівської загальноосвітньої школи, де вчителі і зараз пам'ятають мене як «генератора ідей» класу. Шкільне життя відзначалося цікавими уроками, захоплюючими екскурсіями, яскравими виховними заходами, постійною зайнятістю в гуртках та спортивних секціях. Навчання давалося легко, а тому в 1993 році закінчила рідну школу з відзнакою.

Я пишаюся своєю мамою, її вчительською працею та життєвим досвідом. Коли прийшов час обирати професію, вирішила здобути педагогічну освіту і вступила на навчання до Херсонського державного педагогічного інституту на педагогічний факультет, щоб присвятити себе вихованню маленьких дітей.

Я мріяла стати педагогом – учителем, а ніяк не вихователем. Але доля розпорядилась інакше... Переступивши поріг дитячого садка, вирішила: «Це моє!» і залишилася тут назавжди.

К. Гельвецій сказав: «Вихователь – це чарівник, який відчиняє дітям двері у світ дорослих. І від того, що знає і вміє вихователь, залежить і те, чому і як він навчить своїх вихованців».

Вдячна долі, що стала вихователем, бо це – найщасливіші люди. Адже істинне щастя – щодня дарувати любов, увагу, турботу дітям, захоплювати, дивувати, зачаровувати, допомагати іншим, робити щасливими оточуючих. Я – вихователь, який уміє все на світі: не маючи акторського таланту, здатна так зіграти роль на святі, що театральні відпочивають. Не маючи художньої освіти, навчаю своїх дошкільнят спостерігати за навколишнім світом, милуватися красою природи, а ще малювати, ліпити, вирізати. Без спеціальної музичної освіти співаю з дітьми, танцюю, готую свята. Я – майстер на всі руки! Саме руки вихователя повинні вміти робити все: шити, в'язати, прибирати! Я – вихователь, здатний любити всіх дітей без винятку лише тому, що вони – діти. Не приховую, що буває важко. Але варто поглянути на дітей... Скільки добра і світла випромінюють їхні

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

очі, і розумію: вони чекають, вірять, що я їм потрібна. Та й вони мені теж. А коли бачу результат своєї діяльності – відчуваю гордість, задоволення як моральне, так і професійне.

Дитячий садок – це дім добра і світла, уваги і ласки; це мій другий дім, у якому мене чекають, люблять, цінують, до якого я поспішаю з цікавими ідеями і гарним настроєм. Це еліксир молодості! І той, хто за покликанням серця, з чистою душею і непомірною любов'ю до дітей приходить сюди працювати, назавжди залишається юним. Кожний день проходить серед малюків, ми живемо їхніми інтересами і проблемами. Ми вчимо їх і вчимося в них. А навчитися можна багатьом речам: безпосередності, щирості, умінню бачити все навколо прекрасним, радити найпростішому, бажанню пізнати світ.

Час спливає швидко. Ось я вже маю двох чудових дорослих синоків. Понад п'ятнадцять років є завідувачем Киселівського ясел-садка «Сонечко». Свій особистий успіх уже вимірюю успіхами, вдалими справами і досягненнями всього навчального закладу. Моя мрія – щоб мій рідний дитячий садок став одним із кращих не лише на Херсонщині, а й в Україні, і залишався таким назавжди!

Головне в житті будь-якого колективу, будь-якої організації – це постійний розвиток, постійний рух. «Хто припиняє крутити педалі – той падає!» Завдання керівника сприяти максимальній реалізації можливостей свого навчального закладу для підвищення якості освіти. Переконана: успіх будь-якої справи – у співпраці, у взаємодії. Головне для керівника – це згуртований колектив, команда однодумців; здібні, допитливі вихованці; розуміючі, чуйні батьки.

Обрана мною професія спонукає до пошуку нового, до розвитку, дає можливість зануритися в атмосферу щасливого Дитинства. Я не зупиняюся на досягнутому, а тому активно займаюся підвищенням свого особистісного та професійного рівнів. Саме бажання рухатися вперед спонукало до організації дослідно-експериментальної роботи регіонального рівня з теми «Інноваційні підходи до управління навчальним закладом як умова успішної соціалізації дітей та учнівської молоді» та вступу до магістратури КВНЗ «Херсонська академія неперервної освіти» за спеціальністю «Управління навчальним закладом».

Що мені дала магістратура? Професійні знання, цікаві проекти, лекції викладачів-професіоналів, наукова діяльність, нові знайомства, міжособистісне спілкування, збагачення досвіду, нові перспективи. І відповідно – це підвищення рівня професійної майстерності, безперервна фахова освіта, активізація творчої професійної діяльності, самовдосконалення та самоствердження.

Відомий філософ Аристотель говорив: «Якщо вдало вибрати професію і вкласти в неї душу, то щастя саме вас знайде». Я – щаслива людина! Мені поталанило бути поруч з нашим майбутнім – з нашими дітьми!

ТВОРЧИЙ ПОРТРЕТ

Усім колегам зичу здоров'я, щастя, достатку, родинного благополуччя та життєвої енергії. Бажаю всім:

*Летить на хвилі вищого натхнення,
Творить, як творять світові шедеври,
Хоч кожний погляд, ніби одкровення,
Хоч кожен подих – сплав болючих нервів.
Щоб кожну мить, щасливу мить польоту,
Коли до болю жаль з дітьми прощатись,
Ви розуміли, що свою роботу
по праву можете назвати словом ЩАСТЯ.*

Галкун Т. М.*

МЕТОДОЛОГІЯ ТА ОРГАНІЗАЦІЯ НАУКОВОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

Успіх – це удача в досягненні чого-небудь, це гарні результати в роботі, визнання в суспільстві.

Розкриваючи для себе можливості життєвих стратегій, я визначила ще на початку свідомого шляху дві основні: стратегію створення сім'ї та стратегію кар'єрного зростання. Завданням для розвитку другої вважаю максимальне соціальне утвердження себе як особистості, спеціаліста, лідера. Це дуже жорстка стратегія, оскільки для її реалізації необхідні такі людські якості, як чітке бачення мети, уміння зібратися на її досягнення, внутрішня мобілізація і витривалість, бійцівські якості характеру, уміння бачити й аналізувати ризики.

Тому з перших своїх кроків у професії постійно задавалася питанням: «Що визначає успіх людини у професії?». Відповідала собі, розширюючи свій кругозір, вивчаючи глибше науку (математику), яку викладала, намагалася стати майстром. Для дітей була керівником в опануванні ними знань, у створенні умов для самоосвіти. Успіх для мене визначався їхньою успішністю – у навчанні, у життєвій влаштованості, причетністю до їхніх успіхів...

Уже майже 14 років я керівник. За цей час усвідомила, що директор школи – це стратег, менеджер, адміністратор, дидакт, дипломат, економіст, завгосп, агроном, артист, животворець, будівельник, дизайнер, головний натхненник і організатор усіх творчих заходів. Успішний директор – це гарний психолог, людина високої моралі, сильна і творча особистість, яка висуває до себе жорсткі вимоги. Це ідейна особистість, для якої цінні як процес, так і результат. Для мене важливо знати людину не тільки з професійної сторони, але й з особистісної. Вважаю, що компетентність, комунікабельність, порядність, справедливість, уважне ставлення до підлеглих – важлива умова успіху в керівній діяльності.

Маю свою піраміду цінностей. На першому місці – душевне, моральне та фізичне здоров'я, вони роблять життя по-справж-

---

* © Галкун Т. М.